

Medlemskap og seniorpolitikk

arbeidet, og vi oppfordrer tannhelsepersonell til å bli mer bevisst på hvilket ansvar også vi har i dette arbeidet.

Å forebygge bruk av tobakk blant ungdom er én viktig oppgave. Å komme med saklig informasjon og små påminnelser som kan hjelpe røykerne til å slutte, kanskje ikke for godt den første gangen, og kanskje heller ikke gangen derpå, men muligens ved tredje forsøk, er også en viktig oppgave. Det behøver ikke ta lang tid. Og om alle tannleger i Norge i løpet av ett år får én person til å la være å begynne å røyke eller én til å slutte, så er det bedre helse og tannhelse for bortimot 5000 personer.

Carl Christian Bjelke

Representantskapet 2004 vedtok nye kontingentregler som måtte forventes å skape reaksjoner. Så har også skjedd, og kanskje burde forandringene vært ledsaget av en grundigere forklaring.

Utgangspunktet for saksframlegget til representantskapet var en gjennomgang av rutinene for kontingentinnkreving. Disse var kompliserte og ressurskrevende for sekretariatet. Samtidig som antallet klasser ble vurdert, så man også på medlemsmassens sammensetning. I den sammenheng ble det konstatert at andelen «ikke yrkesaktive»/pensjonister øker betydelig i årene som kommer. Det meldte seg da spørsmål om foreningens økonomi tillater at disse er helt fritatt for kontingent.

Hovedstyret vurderte tallenes tale dit hen at en økende andel pensjonister gir oss to valg – enten må den ordinære medlemskontingenten økes, eller så kan reglene endres slik at pensjonistene betaler en moderat andel til dekning av produksjonskostnadene for Tidende. Vel vitende om at dette ville bli upopulært blant mange, valgte styret å foreslå at de ikke yrkesaktive medlemmene bør betale medlemsavgift tilsvarende kostnadene for tidsskriftet.

I ettertid spørres det om vedtaket er et unødvendig negativt signal til foreningens seniorer, og om pillen kunne vært sukret ved at endringene kun ble gjort gjeldende for nye pensjonister. Vi anså imidlertid kostnadene å være så moderate for det enkelte medlem, at hensynet både til forenklinger og foreningens økonomi gjorde at alle burde skjæres over én kam. Prinsippet ble at alle bør betale.

Dette støttet representantskapet, og kontingentene er blitt innkrevd fra 2005.

Vi har i ettertid mottatt noen brev med kritisk innhold, og – så langt – to leserinnlegg til Tidende. Antallet utmeldinger er per dags dato 164, og i den grad disse har vært begrunnet,

har kommentaren vært at man ikke lenger opplever behov for tidsskriftet eller foreningen for øvrig. Man mister imidlertid samtidig medlemsfordeler og lokalforeningsmedlemskapet, noe enkelte har uttrykt som et tap av kollegialt og sosialt fellesskap.

Jeg forstår at de som etter flere år med kontingentfritak, nå får et økonomisk krav fra foreningen, opplever dette som negativt. Ikke desto mindre håper jeg på forståelse for at man dekker en reell kostnad og at dette er ment som en praktisk ordning og ikke en negativ symbolhandling slik enkelte opplever det som. Vi har mye å takke seniorene for, både hva gjelder foreningens politiske og økonomiske historie. Sistnevnte ga oss en arv som er svært god å ha, og som vi ikke vil frarøve våre framtidige kolleger. Parallelt med endringene går arbeidet med å effektivisere driften, men i bunnen ligger alltid ønsket om en sterk forening. Behovet for sistnevnte er økende, og kostnadene må deles på den til enhver tid eksisterende medlemsmassen.

Jeg har bedt om at denne utgaven av Tidende sendes til alle som var medlemmer per 31.12.2004, slik at mine ord også kan nå de utmeldte. Det ville være svært gledelig dersom disse revurderer sin utmelding. Vi som er yngre i foreningen er takknemlige for den innsats våre forgjengere har gjort, og vi ønsker dem med på laget også i framtiden.

Carl Christian Bjelke